

Lj. Barbara v Helorah, 27. 10. 25.

Univerzita Ljubljana

41.703

Draga moja, mila Marica! Ker, priznavam, da sem Te hotela pominiti v dopisnicu, a ker Te imam rada, pomagala sem rimsko štopelot, ki me obvača (tudi mene, da!) in Ti pišem posteno pismo od čistega srca.

O sladkosti zgodnja letosnje letine mi mogoče govoriti; ker je mižerna. Dolgo sem tuhtala, ali bi ali ne bi postala, in končno si postala trtev moje kmage pozitivnega nad negativnim načelom in mogoče, da se sedaj imaš skomino?... Oprostite!

Koščarico pa povini v obrat svojega gospodinjstva ter napiši v inventar, kajti se govoriti mi vredno o njej; Govaj mir besedi!

Da li so lepe naše Glavne? V Slov. goricah si bila?

Prasne so, divne s svojimi položnimi gricami in svojimi neklinimi, mehkimi linijami in oblikami. In bolj monotone so, a naše Glavne s svojimi strmimi vrhovi in ostrimi dolinicami so bujne (b pogor pyckon. Дынон ролубым. ки), prilačne so, neodoljive, se udajo se, a poleg izmucijo

oprašajo, oginejo. Nimam besed, da bi Ti opisala njih krastoto.

Šivila sem skoraj da 6 let v Slov. goricah pri Sv. Anži in pri Sv. Jakobu, poznam jih, a Haloram ga mi para.

Vlečejo se od Poljčan do Lavič in A. velovi: Bočen - 980, Dončko goro - 883 m, Gruskoje nad 500 m, Voliši vrh

z Urbanjeckom 412 m, naš Belški vrh, kjer med drugimi

kraljine Koka, 312 m, imamo tudi Turški vrh, kjer je

potoppana "turška babica" itd. itd. Tukaj nimamo samo

vina, ampak slane izvire, sledove premoga, želena

rude itd, a kapitala mi... Artilo! Dake smo od ne-

leznice, od prometa, od življenja. A karimivi kraj!

Ampak samo ob lepem vremenu, kajti pri slabem vreme-

nu se in ilovice ne vidimo. Lato so pa tudi Turki

bili le enkrat pri nas, pa so jim konji in vojniki

ostali v blatu, in potem so Halore rajši pustili. Prinski

cesarji so po naših vrhah sadili vinsko trto.

"Guč" imamo pa hrvaško-francoski, vobče pa ko

prideš k meni, sama pogledaj, kako in kaj.

Kar se tice Tvojega milega povabila na pravnike, naj Ti

pravim, da iz Bočnem ne nič ne bo, kajti slabo zdravje

me povadi na peč. Tisto mesila sem pa v svojem življenju le

enkrat in se taborat sem materi naredila luknjo a sledo in

s tem se je končala žalostna zgodovina mojega delovanja na

tem poprišču. Ne želim več imivati noode! Und der

Mensch versuche die Götter nicht!... pravi Nemec. Vleče

me silno v Troje milo querdice, v duhovito predi Tvoje obitelji,

hn, sturinjava je velika, in ako bo nima solčna in tiha bre-

vetrov-brivce, pred Bogom je vse mogoče... Ta sedaj sem

pri Jeliani, dokler me ne parisonisajo. Ko katero dobi-

vati redne prejemke, tedaj pa mehlem na jug na moje,

katere obrinjem tako kakor solnce. In če bo le mogoče,

najdem si tam doli tihi kot, kjer preživim konec svojega

življenja, polti pa na planinah. Gorka gra k vijačkom,

če pa ne, se pa mora omožiti prej ko slej, jax pa no-

čem igrati ulogo tace pri mladit... To nikdar ni kdobre-

ann. Sploh se je pa Gorka strašno izpremenil, odkar si je

kupil drugo posestvo na Ptujstem polju. Najbolje je,

da se ne vidiva. Tako je temast in drzan, da niva več

drug na druga. On ne pride k meni, jax pa k njemu ne

grem. Skraja mi je bilo malce tenko, pravse jako me

je bolelo, a sedaj sem se pa odala, naj bo! - Korabiti

... bo prej rabil on mene nego jaz njega.

Več, ampak krasno jesen imamo. Ondar sem hodila po hosti tukaj blizu in sem delala dihalne vaje. Bila sem v gorah skoraj da 9 dni. Nic hudega sluteč grem k obedu, a popoldne ob 14. mi greva z Jelizavo na sprehod k moji sestri. Palco v desno, jopico na levo in ko jo pritisnem k sebi, čutim, da mi pod srcem nekaj nabineca. Ne vem ktero z jopico in nehalo je. Menila sem, da sem z gumbov potegnila po telesu. Gremo naprej, a spet isti občutek. Koprni bozorka, mo tmo matke! Tlaskaj to mesto na levi strani kraj srca, mureto kron. A, seboj gupkato, mofsem bome, to vzdrževalem miškuzi, kak ankoga spralmsa s mazoni. Ky, a koga mo stali vzburmba sa na orenv ufe krumoi kolni, toga nesa moia ofakem Simcaba u "miškuzi" usnokomsa u vse bivo korofo do veera. Vzekerom razgovaroes, moim mmi spant u koga sifcy na kockom poritkov (moim, nikomuz togo ne povori), kuzembuzo, mo vzuruz kuz svoei kooi kmo-to kolognoe u matkoe kak lizkmi. Ja, smotro u bez otkov mmo karkmsa, kmo to kakoi mo kuzomok s dimkivi steseni